

ROZEZNĀ•TE - POZNĀ•TE - NAJDETE? - LXXIV.

ĀEtrtek, 23 Ānor 2012

Tentokrát vás nebudu navigovat na stránku "Rozlučání", protože já to nevím :-)). Tudič, pokud to víte vy, napište výsledek hrdě do komentářů. Já mám totiž od ranného mládí "matematický hluch". I když je to k nevíme, tak jsem odmítla - a z matematiky jsem měla dokonce dvojku - což považuji za tehdejší totální vzepětí všech mých matematických buněk, které okamžikem předání maturitního vysvědčení odešly k pá

Říkám si: někdo má buď být lékařem, jiný věletem, někdo je malířem pokojů, druhý maluje obrazy. Já jsem nesnášela jakákoliv věsta: vzpomínám, jak (v dějepisu) se založil - někdy někde - nějaký triumvirát. Než jsem zvládla pochopit, kdo, s kým a proč, než jsem si trošku zafixovala ten absolutně zbytečný letopočet, tak se pánové pohádali, předpovědi povraždili a bylo po triumvirátu... A že jich bylo. Stejně jako letopočty, které obsahoval marxismus-leninismus. Naštěstí byl tento předmět spojen napří s filozofií, takže jsem si zvládla vypočítat, že kule z ML p výborná z fily, dá dohromady dobrou a bude to za mnou :-). Jéje, teď si vzpomínám, jak jsem tu poslední zkoušku tenkrát (na FAMU) dělala. Měla jsem totiž letou Lenku. Ráno jsem dceř sdělila, že půjde s maminkou Prahy, že pojedeme tramvají, do velkého domu, kde bude v jednom pokoji sedět pán, se kterým si maminka promluví... "A tuhle máš knížku, ty si tam sedneš do kouta a budeš; si (obrázky) a budeš; zticha. No, a když maminka nic povídat nebude, tak jí ten pán napíše něco oklívého do téhle knížky a maminka pak skočí z mostu do Vltavy. A dělej, už musíme spchat!" (uznávám, byla jsem fakt hnusná matka!) Věchno dopadalo jak mělo, profesorovi nevadilo, že jsem si vzala s sebou "společnici", dokonce jí věnoval lízátko. Pak si ode mne vzal index, napsal datum a položil mi otázku. Jupí, byl moc hodnej, protože to bylo jen z té filozofie. Ještě si vzpomínám, že to bylo něco z gnozeologie. V duchu jsem zajásala, a už si to tak v duchu dávala dohromady... Když se z kouta ozval nesmírně zoufalej pláček a nářek: "Ma-min-ka mi uměeee..." Kantor se vyděl, já zas honem k Lenduli a řekla jí, že je věchno v pořádku, že to umím.. Když jsem mu tedy vysvětlila, proč ten pláček, seřval, že tohle se fakt nedělá, že on přeci ví, že já to umím, tak proč tohle a ať koukám vypadnout! Podepsal inence štáček je; jedno lízátko a odešel. V indexu se skvělo za jedna... (On pochopitelně nevěděl, že jsem jako zvládám milovanou filozofii, tak jsem nikdy neotevřela skripta se věmi těmi sjezdy a kvanty věchno ných dat...) A teď ten slíbený úkol pro vás:

d@niela